

TenneT TSO B.V.
De heer (vertrouwelijk) en mevrouw (vertrouwelijk)
Postbus 718
6800AS Arnhem

Den Haag, 12 juni 2026

Uw kenmerk : RAN 26-034
Ons kenmerk : ACM/UIT/682225
Contactpersoon : (vertrouwelijk)
Onderwerp : ACM/24/191971 - Opsplitsen congestiegebieden

Geachte heer (vertrouwelijk) en mevrouw (vertrouwelijk),

Op 8 mei 2026 heeft TenneT TSO BV (hierna: TenneT) de Autoriteit Consument en Markt (hierna: de ACM) om een (informele) zienswijze gevraagd over de afbakening van congestiegebieden op basis van de [Systeemcode Elektriciteit 2026](#) (hierna: Systeemcode) en het opsplitsen van het congestiegebied Fliepolder, Gelderland en Utrecht (hierna: FGU) in meerdere congestiegebieden.

Netcongestie is een groot probleem in Nederland en heeft grote maatschappelijke en economische gevolgen. Het volle stroomnet kan ervoor zorgen dat verduurzaming wordt afgeremd, bedrijven niet kunnen starten of groeien en beleidsdoelen van de overheid op het gebied van bijvoorbeeld woningbouw of warmte in de knel komen. In de FGU-regio zijn deze problemen op dit moment groot. De gevolgen van netcongestie zijn concreet voelbaar. Om de gevolgen te beperken is het belangrijk dat systeembeheerders de regels van de ACM over congestiemanagement zo effectief mogelijk toepassen.¹ Zo komt er meer ruimte vrij op het stroomnet. Het heroverwegen en opsplitsen van congestiegebieden past hierbij en geeft partijen binnen zo'n congestiegebied meer handelingsperspectief.

Het verzoek van TenneT en het standpunt van de ACM

TenneT vraagt de ACM om duiding van de regels in de Systeemcode over de afbakening van congestiegebieden bij vermaasde netten, in het algemeen en voor FGU in het bijzonder.

De Systeemcode geeft systeembeheerders bij vermaasde netten de ruimte om congestiegebieden op verschillende manieren af te bakenen. Bij de afbakening dienen systeembeheerders de effectiviteit van congestiemanagement en de inzet van regelbaar vermogen binnen het congestiegebied mee te wegen. Als een groot congestiegebied meerdere knelpunten bevat, kan het volgens de ACM nuttig zijn om te onderzoeken of dit gebied gesplitst kan worden in meerdere kleinere congestiegebieden. De inzet van congestiemanagement wordt hierdoor effectiever, omdat duidelijk is op welke locaties regelbaar vermogen nodig is, wat dat vermogen oplevert aan ruimte op het net en hoeveel vermogen nodig is om de wachtrij geheel of gedeeltelijk weg te werken. Dit biedt partijen binnen het congestiegebied meer handelingsperspectief, wat al zichtbaar is binnen FGU.

¹ Zie ook <https://www.acm.nl/nl/publicaties/acm-en-netbeheerders-maken-bindende-afspraken-over-aanbieden-flexibele-contracten-inzet-congestiemanagement-en-beter-netinzicht>.

De ACM licht haar standpunt hieronder toe. De ACM gaat daarbij uit van de informatie zoals aangeleverd door TenneT. De ACM heeft geen eigen onderzoek gedaan naar de feiten en omstandigheden. Het standpunt in deze brief bindt de ACM niet. De ACM kan op een later moment tot een ander standpunt komen, bijvoorbeeld als de door TenneT verschaft informatie incompleet of onjuist blijkt te zijn.

Congestierapporten en de afbakening van congestiegebieden

Op 18 oktober 2023 heeft TenneT congestie afgekondigd binnen FGU. TenneT heeft in haar congestierapport ervoor gekozen om het congestiegebied aan de hand van meerdere knelpunten geografisch af te bakenen. Hierdoor is één groot provincie overstijgend congestiegebied ontstaan.

Op 18 december 2025 heeft TenneT haar congestierapport herijkt. In de herijking heeft TenneT aangegeven dat zij van plan is om het congestiegebied FGU op te delen in vier zogenoemde focusgebieden. De term focusgebied is juridisch niet gedefinieerd.

In haar brief van 8 mei 2026 geeft TenneT aan dat zij, in overleg met andere partijen binnen de crisisaanpak voor FGU, heeft besloten om het congestiegebied FGU op te delen in vijf verschillende congestiegebieden. De congestiegebieden zijn schematisch weergegeven in de voornoemde brief. De voorgestelde congestiegebieden zijn geografisch afgebakend op basis van nettechnische knelpunten. Deze knelpunten worden gevormd door elementen van het net waar TenneT overbelasting heeft gemeten of verwacht. Als er binnen een congestiegebied voldoende regelbaar vermogen aanwezig is, kunnen partijen uit de wachtrij het net op. TenneT stelt daarbij de voorwaarde dat dit geen significante negatieve impact mag hebben op de andere congestiegebieden.

Vermaasde netten

Binnen FGU is sprake van een vermaasd net van TenneT. Dit betekent dat er binnen dit gebied onderlinge verbindingen zijn tussen de netdelen. Binnen het vermaasde net heeft TenneT in FGU verschillende knelpunten geïdentificeerd waar sprake is van een (verwacht) tekort aan transportcapaciteit.

De systeemcode en de afbakening van congestiegebieden

Artikel 7.18, eerste lid, van de Systeemcode beschrijft een congestiegebied als “een afgebakend en duidelijk gedefinieerd gebied” waar sprake is “van een tekort aan beschikbare transportcapaciteit.” Artikel 7.18, derde lid, onderdelen a tot en met d, bepalen onder meer dat de systeembeheerder een congestiegebied geografisch afbakt, waarbij de systeembeheerder beschrijft hoelang het tekort aan transportcapaciteit naar verwachting duurt, wat de oorzaak is van het tekort aan transportcapaciteit en hoeveel transportcapaciteit er in het congestiegebied in totaal nodig is.

Uit deze artikelliden blijkt dat een congestiegebied geografisch is afgebakend. De artikelliden schrijven niet voor hoe de systeembeheerder een congestiegebied geografisch dient af te bakenen en welke rol vermaasde netten daarbij spelen. Er zijn dus geen specifieke regels over het afbakenen van congestiegebieden door systeembeheerders binnen vermaasde netten. Dat is logisch, omdat het afbakenen van congestiegebieden afhankelijk is van nettopologie, netbelasting en door de systeembeheerder geïdentificeerde overbelastingen. De systeembeheerder beschikt over deze informatie en kan deze weging vanuit zijn verschillende wettelijke taken het beste maken.

In de toelichting bij de regels over congestiemanagement in de Systeemcode is over de afbakening van congestiegebieden en vermaasde netten opgemerkt:

“De methode voor het berekenen van de financiële grens gaat uit van een congestiegebied dat een duidelijk aanwijsbaar kritiek element heeft. De capaciteit van dit beperkende element bepaalt de hoeveelheid energie waarmee de financiële grens wordt berekend. In vermaasde netten kan een congestiegebied meerdere beperkende netelementen hebben, terwijl deze beperkende elementen ook weer relevant kunnen zijn voor meerdere congestiegebieden. Er is in dat geval niet gemakkelijk een aanwezige transportcapaciteit vast te stellen, zonder dat er een risico bestaat op dubbelstellingen en daarmee een te hoge, of te lage, financiële grens. Hoe de netbeheerder moet omgaan met deze situatie beschrijft het voorstel van de gezamenlijke netbeheerders niet. De ACM acht het redelijk

dat het in dit geval aan de netbeheerder is om in het congestieonderzoek te onderbouwen welke capaciteit uiteindelijk het beste past bij het betreffende congestiegebied. In de toekomst kunnen hierover door de ACM eventueel nadere regels gesteld worden als uit een evaluatie blijkt dat de noodzaak hiertoe bestaat.”²

Hoewel deze toelichting is opgenomen onder de paragraaf over het bepalen van de aanwezige transportcapaciteit en deels is gekoppeld aan het bepalen van de financiële grens, gelden de uitgangspunten algemener. De aanwezige capaciteit en de financiële grens zijn namelijk gekoppeld aan het bepalen van een congestiegebied.

De Systeemcode geeft systeembeheerders bij vermaasde netten de ruimte om congestiegebieden op verschillende manieren af te bakenen. Daarbij geldt dat congestiegebieden door de systeembeheerder nettechnisch logisch dienen te worden gekoppeld aan een kritiek netelement of kritieke netelementen. Dit worden ook wel knelpunten genoemd. Bij vermaasde netten dient de systeembeheerder bij de afbakening van congestiegebieden rekening te houden met wisselwerking tussen verschillende knelpunten binnen het vermaasde net.

De systeembeheerder kan een congestiegebied in de praktijk op verschillende manieren afbakenen. Een congestiegebied kan bijvoorbeeld bestaan uit meerdere knelpunten, wat leidt tot een groot congestiegebied. In een groot congestiegebied kan de effectiviteit van regelbaar vermogen sterk uiteenlopen door de locatie waar het regelbaar vermogen beschikbaar is. Een congestiegebied kan ook worden opgesplitst op basis van verschillende knelpunten en/of de effectiviteit van het regelbaar vermogen. De congestiegebieden worden daardoor kleiner. De kleinere gebieden kunnen elkaar beïnvloeden en dus van elkaar afhankelijk zijn als sprake is van een gedeeld knelpunt in het vermaasde net.

Het is aan de systeembeheerder om te bepalen hoe een congestiegebied wordt afgebakend en om de daarbij gemaakte keuzes uit te leggen en, indien nodig, te heroverwegen. De ACM vindt het wenselijk dat de systeembeheerder de effectiviteit van congestiemanagement en de effectiviteit van regelbaar vermogen binnen het congestiegebied meeweegt bij de afbakening en heroverweging van congestiegebieden.³ Dit sluit aan bij de wettelijke taak van de systeembeheerder uit artikel 3.25, eerste en tweede lid van de [Energiewet](#).⁴ Daarnaast speelt het handelingsperspectief voor partijen binnen het congestiegebied ook een rol. Het (lokale) handelingsperspectief is concreter in een kleiner congestiegebied. Het effect van het in het congestiegebied beschikbare regelbare vermogen op het wegwerken van de wachtrij is namelijk duidelijker. Dit zet provincies en gemeenten ertoe aan om binnen het congestiegebied actief bij te dragen aan de zoektocht naar regelbaar vermogen. Zij hebben hier vanuit hun beleidsdoelen baat bij, want hoe meer regelbaar vermogen er wordt gevonden binnen een gebied, hoe meer partijen binnen dat gebied gebruik kunnen maken van het net. De systeembeheerder volgt daarbij het prioriteringskader van de ACM.

Conclusie

De ACM kan de door TenneT in haar brief van 8 mei 2026 voorgestelde afbakening van congestiegebieden binnen FGU goed volgen. De Systeemcode en de toelichting daarbij geeft TenneT (en andere systeembeheerders) deze ruimte. Gezien de congestieproblemen in Nederland, roept de ACM TenneT en andere systeembeheerders op om de regels over congestiemanagement zo goed mogelijk in te zetten. De ACM vindt het een goede stap dat TenneT (en andere systeembeheerders) bij het afbakenen en heroverwegen van congestiegebieden rekening houden met de effectiviteit van het regelbaar vermogen en het handelingsperspectief van partijen binnen het gebied.

² Zie Stcrt. 2022, 14201, <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2022-14201-n1.html>, besluit, nr. 169.

³ Dat lijkt ook de achterliggende reden voor TenneT om in het herijkte congestierapport van 18 december 2025 het congestiegebied FGU op te delen in meerdere ‘focusgebieden’.

⁴ Deze artikelliden vereisen van de systeembeheerder dat hij zijn net “onderhoudt en ontwikkelt [...], onder economische voorwaarden, op zodanige wijze dat de veiligheid, betrouwbaarheid en doelmatigheid van dat systeem is gewaarborgd” en bij de ontwikkeling van het net ook de rol van congestiebeheersdiensten meeneemt.

De ACM is graag bereid tot een nadere toelichting. U kan contact opnemen met (vertrouwelijk). Uw zaak is geregistreerd onder zaaknummer ACM/24/191971. Wilt u dit nummer vermelden als u contact met ons opneemt?

Met vriendelijke groet,

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze,

Michiel Denkers
Directeur Directie Toezicht Energie